

ning õigustab alalise loovutuskeelu ette nägemist sellise seksuaalkäitumisega isikute puhul, või võib see lihtsalt endast vastavalt iga üksiku juhtumi konkreetsetele asjaoludele kujutada seksuaalkäitumist, mis seab isiku kõrgendatud ohtu nakatuda tõsistesse nakkushaigustesse, mis võivad verrega edasi kanduda, ning õigustab ajutise loovutuskeelu ette nägemist teatavaks ajavahemikuks pärast riskikäitumise lõpetamist?

(¹) Komisjoni 22. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/33/EÜ, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/98/EÜ seoses teatavate tehniliste nõuetega vere ja verekomponentide osas (ELT L 91, lk 25; ELT eriväljaanne 15/8, lk 272).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour constitutionnelle (Belgia) 17. oktoobril 2013 — Mohamed M'Bodj versus Conseil des ministres

(Kohtuasi C-542/13)

(2013/C 367/47)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour constitutionnelle (Belgia)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Mohamed M'Bodj

Kostja: Conseil des ministres

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2001/83/EÜ „miinimumnõuete kohta, mida kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad täitma, et saada pagulase või muul põhjusel rahvusvahelist kaitset vajava isiku staatus (¹), ja antava kaitse sisu kohta” artikli 2 punkte e ja f ning artikleid 15, 18, 28 ja 29 tuleb tõlgendada nii, et selle direktiivi artiklites 28 ja 29 viidatud sotsiaalabi ja tervishoiuteenuseid võib saada mitte üksnes taotluse korral liikmesriigi sõltumatult ametiasutuselt täiendava kaitse staatus saanud isik, vaid ka välismaalane, kes on saanud liikmesriigi ametiasutuselt loa elada selle liikmesriigi territooriumil ja kellel on haigus, mis kujutab tegelikku ohtu tema elule või kehalisele puutumatusele või reaalselt ohtu saada ebainimlikult või alandavalt koheldud, kui tema päritoluriigis või riigis, kus ta elab, ei leidu adekvaatset ravi?
2. Kui esimesele eelotsuse küsimusele vastatakse, et seal kirjeldatud kaks isikute kategooriat peavad saama seal viidatud sotsiaalabi ja tervishoiuteenust, siis kas selle sama direktiivi artikli 20 lõiget 3, artikli 28 lõiget 2 ja artikli 29 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriikidele pandud kohustus võtta arvesse haavatavate isikute, nt puudega inimeste eriolukorda, näeb ette, et sellele välismaalasele antakse 27. veebruari 1987. aasta puuetega inimeste toetuste seaduses ette nähtud toetusi, võttes arvesse, et puudest lähtuvat sotsiaalabi võib anda vastavalt 8. juuli 1976. aasta seadusele sotsiaalhoolekande riiklike keskuste kohta?

(¹) ELT L 304, lk 12.